

сѣченъе на свѣршванъето ѿмъ ѿстѣпъ
на слицѣванъе, сравненъе.

§ 54. Прилагателнитѣ ѿменѣ ѿматъ три рѣ-
да, два чѣта ѿ петъ падѣжа, ѿвѣзъ всѣч-
кытѣ каквины са гласѣватъ съ съществѣтелнытѣ си,
сирѣчь въ какѣвзто родъ, чѣтъ ѿ падѣжъ са на-
хѣжда съществѣтелното, тѣ въ такѣвз са гѣжда
ѿ прилагателното; само кога прилагателното ѣ съ
стѣвнцъ въ ѡтрѣденъ рѣзумъ, съществѣтелното ѡста-
ва безъ ѿнѣж; кѣкто: бѣлитѣ кѣщѣи.

§ 55. Свѣршванѣата на прилагателнитѣ ѿменѣ
само на мѣжкѣатъ родъ въ ѣдинственѣатъ чѣтъ съ
пѣлин ѿ ѣсѣченѣи; кѣкто: мѣдрѣи, мѣджрѣи;
ѣмнѣи, ѣменѣи; ѡсѣвнѣи свѣтѣа, свѣтѣи.

§ 56. Прилагателнитѣ ѿменѣ ѿматъ въ малѣже-
ственѣатъ чѣтъ на тритѣхъ рѣда тѣ стѣвнцъ; кѣк-
то: мѣдритѣ чѡвѣци; пистѡвнитѣ жѣ-
нѣи; даровѣтнитѣ дѣца.

§ 57. Въ прилагателнытѣ кѣчествены ѿменѣ са
ѿзговѣратъ стѣповѣ на сравненѣа, сирѣчь покѣ-
зѡса, кѣкѡ ѣдиѡ нѣщѡ надминѣва дрѣго въ кѣ-
кѣж да ѣ каквинѣж, ѿлѣ тѡ въ каквинѣжтѣ си на-
дминѣва всѣчкы-тѣ нѣщѣа, дѣто съ кѣто нѣго; кѣк-
то: снѣгѣжтѣ ѣ пѡ бѣлѣх ѡтъ хартѣи-
жтѣ; кѡнатѣ ѣ пѡ силѣнѣх ѡтъ кѣчетѡ;
нѣи ѣмнѣатъ чѡвѣкѣи; нѣи голѣмѣи